

EL PUNT

COMARQUES GIRONINES

Edicions Periòdiques
de les Comarques, S.A.

C/ Figuerola, 28 - 17001 Girona ☎ 972 18 64 00 - Fax 972 18 64 20

Director de l'edició: Xevi Sala Puig

Cap de Secció: Carles Cereijo (Garrotxa-Ripollès-Cerdanya), Josep Puigbert (Alt Empordà), Carles Ribera (Gironès/Pla de l'Estany), Martí Ayats (Esports).
Redacció: Puri Abarca (Turisme), Núria Astorch (Ensenyament), Mònica Cabruja (Sanitat), Irene Casellas (Solidaritat i Cooperació), Narcís Genís (Girona), Maria Angels Martínez (Política), Tura Soler (Policial/Succesos).

Consell Editorial: Narcís-Jordi Aragó (President), Esteve Vilanova (Vicepresident), Carles Barba, Pep Collellidomont, Joan Domènech, Francesc Ferrer, Antoni Güell, David Marca, Imma Massip, Josep Matas, Jaume Piñol, Modest Prats, Joan Ribas, Sebastià Salellas, Margarita Torrent, Joan Torres, Xavier Cortadellas (Secretari).

EL PUNT

Hermes
Comunicacions, S.A.

Carrer Figuerola, 28 - 17001 Girona ☎ 972 18 64 00 - Fax 972 18 64 20

President: Joan Bosch Roura. Consell d'Administració: David Marca Cañellas, Joan Ribas Freixas i Esteve Vilanova Vila. Gerent: Jordi Bosch Roura. Director editorial: Joan Vall Clara.

Director: Emili Gisbert Negrell. Subdirector: Jordi Grau Ramió. Redacció: Jordi Camps (Esports), Josep Martinoy (Espanya-Món), Enric Matarrodona (Llibre d'Estil), Jordi Molins (Disseny), Aureli Rodríguez (Maquetació), Toni Muñoz (Apunts), Joan Poyano (Economia), Miquel Riera (Cultura-Espectacles), Enric Serra (Opinió), Xevi Xirgo (Països catalans), Pere Drou (Llengua), Jaume Esparraguera (Infografia), Manel Lladó (Fotografia), Anna Mir (Correcció), Carme Torns (Documentació).

Gestió: Anna M. Ribas, Carme Bosch (Administració), Miquel Fuentes (Recursos Humans), Concepció Casals (Distribució), Ubaldo Gómez (Cobraments). Producció: Jaume Batxellif, Núria Pruneda (Publicitat), Joan Casals (Esclat). Comercial: Pau Figueras, Baldri Bramón (Agències), Cristina Taulats (Oficials), Jordi Cantó (Llar), Joan Quesada (Motor), Marc Baster (Immobilítaries), Joan Puget (Marques), Gemma Bosch (Oci), Eva Negre (Moda), Gerard Martínez (Ensenyament) i Santi Amores (Subscripcions). Promoció: Xevi Esteve. Serveis Tècnics: Lluís Cama, Josep Madrenas (Informàtica), Ricard Forcat (Manteniment), Màrqueting: Toni Corominas. Pla de Qualitat: Estanis Alcover Martí.

Impressió: Rotimpre 972 40 05 95

Consell editorial conjunt: Jordi Bosch Roura (President), Joan Ballester Grau, Antoni Civit Rey, Jordi Ginebra Serrabou, Jaume Oliveras Costa, M. José Recoder Sellarés, Margarita Torrent Canaleta, Joan Torres Calubret, Esteve Vilanova Vila, Joan Villarroja Font, Pere Madrenas Caballé (Secretari).

El Punt expressa únicament la seva opinió en els editorials. Els articles firmats exposen l'opinió dels seus autors, que El Punt no fa seva necessàriament.

Defensor del Lector: Jaume Oliveras Costa.

Difusió controlada

Pàramo deixa anar tinta

En unes altres circumstàncies, la decisió de l'alcalde de Roses, Carles Pàramo (CiU), de crear comissions per investigar la gestió municipal des de l'any 1985 fins ara mereixeria tots els elogis. Però el fet que aquesta decisió arribi després que l'alcalde hagi estat denunciat per la seva presumpta relació amb una trama corrupta i com a col·lofó de les pressions rebudes per l'oposició crea molts dubtes sobre les autèntiques motivacions que han conduït a aquesta febre de comissions d'investigació —sis en total—. Amb

aquesta fugida endavant tan sorprenent, l'alcalde ha estès la sospita als mandats de dues persones que l'han precedit en el càrrec en nom de dos partits que ara són a l'oposició, el PSC i el PP. Costa d'entendre per què Pàramo no es va preocupar abans per la transparència de gestions precedents i que sigui justament ara que ell està imputat quan veu la necessitat d'iniciar una ofensiva sense precedents encaminada a perseguir possibles irregularitats comeses en el passat. Per més bona voluntat que vulguem pressuposar-li en aquesta par-

ticular croada i per més lloable que sigui sempre la persecució d'actuacions irregulars, el cert és que, amb la seva reacció, Pàramo no pot evitar recordar-nos la tàctica del calamar, que, com tothom sap, deixa anar tinta quan veu que l'empaiten. De moment està clar que l'alcalde ha contret el compromís de revisar a fons diversos punts obscurs de la gestió consistorial que es remunten al 1985, al 1986 o al 1991. Tan clar com que el resultat d'aquestes investigacions no farà variar gens el resultat de la investigació que l'afecta directament a ell.

El problema és Milosevic

Tot i ser Nadal, la guerra ha tornat a visitar els Balcans. Aprofitant l'excusa de la mort d'un policia serbi, Milosevic ha llançat novament el seu exèrcit contra les posicions de la guerrilla albanesa a Kosova i ha encetat un nou episodi de sang i èxode. El problema de Kosova és similar al de l'Iraq: en els dos casos, el fet que es mantinguin en el poder personatges que repetidament han demostrat del que són capaços, com ara Milosevic i Saddam Hussein, fa que el conflicte continuï latent. S'ha vist a l'Iraq —encara que

en aquest cas l'empenta nord-americana ha estat decisiva— i també s'ha tornat a veure a Kosova. Tot i que l'OSCE té 600 observadors sobre el terreny i que l'advertència occidental de castigar militarment els serbis continua activada, no s'ha pogut evitar que la treva signada el 13 d'octubre passat entre Milosevic i els albanokosovars s'hagi trencat.

Com passa amb l'Iraq, la comunitat internacional té una enorme por de permetre la fragmentació del país. És allò de vés a saber què passarà a l'Orient Mitjà si es fragmenta el

territori iraquí o vés a saber què passarà als Balcans si es permet que els albanesos de Kosova siguin independents. I com més temps passa, més difícil es presenta la solució als problemes. El govern rus, tant pel que fa al tema de l'Iraq com al de Kosova, ja s'ha desmarcat clarament dels occidentals. És la seva manera d'intentar recuperar el seu paper de primera potència, que des de la desfeta de l'URSS s'ha anat desfent. El suport de Moscou no fa res més que enfortir Milosevic i bloquejar, com és evident, qualsevol procés de pau.

EL LECTOR ESCRIU

Alarma social al Gironès

■ En els darrers mesos estem detectant una forta alarma social al Gironès. Gent de tota mena i condició estem estupefactes, preocupats i alarmats davant dels esdeveniments que envolten la construcció de la línia d'Alta Tensió de les Gavarres.

Cada vegada és més gran el nombre de persones que tenen el convenciment que no vivim en un estat de dret, que les lleis no són igual per a tothom, que els polítics no representen els interessos de la gent que els ha votat, que no ens podem confiar de la justícia, que els que manen de debò són la gent que controla els diners i que la gent del carrer no comptem absolutament per a res.

Estem alarmats, necessitem que algú ens contesti a una sèrie de preguntes:

—Per què la línia d'alta tensió de les Gavarres continua endavant malgrat l'oposició majoritària de la població? Per què no es respecta la voluntat del poble?

—Per què no es respecten les distàncies de seguretat que recomanen els científics i es posa en perill la salut de les persones com a conseqüència dels efectes de les ones electromagnètiques que emeten les línies d'alta tensió? No hi té res a dir el Conseller de Sanitat? Com és que encara no ha presentat la dimissió o ha intervingut reconsiderant el traçat de la línia?

—Per què no es respecta l'espai del PEIN (Pla d'Espais d'Interès Natural) de les Gavarres que se suposa protegit? Com és que el Conseller de Medi Ambient encara ni ha dimitit ni ha fet res per reconduir la situació?

—Per què l'Enher pot continuar treballant malgrat que un jutge ha ordenat de manera pública i notòria que s'aturin les obres amb l'avís que l'obra nova serà enderrocada si no es fa cas de la seva ordre? En el cas que les torres noves no siguin enderrocades, per què no es compleixen les amenaces del jutge?

Les cartes trameses a aquesta secció han de ser breus. Tindran prioritats les que no excedeixin de 20 ratlles mecanografiades. És imprescindible que a l'original hi figurin el domicili, el telèfon i el número de DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. El Punt es reserva el dret de seleccionar-les i resumir-les quan ho consideri oportú. Els textos s'han d'adreçar al carrer Figuerola 28, 17001 Girona o a lectorgi@elpunt.com

—Per què els Mossos d'Esquadra van practicar detencions quan membres de la Coordinadora Antilínia intentaven aturar les màquines amb una ordre judicial a la mà i en canvi no han aparegut quan ha sigut l'Enher qui ha actuat fora de la llei?

—Per què el ple de l'Ajuntament de Cassà de la Selva aprova per unanimitat una resolució prohibint a la companyia Enher treballar al terme municipal de Cassà sense permís d'obres amb el compromís d'utilitzar la força de la Policia Municipal en cas de necessitat si després l'alcalde no dona les

ordres oportunes perquè aquesta resolució sigui efectiva?

Necessitem respostes convicents. Volem creure en el sistema, en els polítics, en la justícia. L'alarma social existeix. Senyors polítics, senyors jutges, a vostès els correspon actuar per retornar la confiança a la gent.

Volem deixar de pensar que la voluntat del poble està segrestada pel poder econòmic de les grans empreses en connivència amb el poder polític. / JOSEP VILALLONGA i ANGLADA, de la Coordinadora Antilínia d'Alta Tensió de les Gavarres. Cassà de la Selva (Gironès).

Nadal solidari?

■ Aquests darrers mesos de l'any la paraula que més s'utilitza i se sent en els mitjans de comunicació, és *solidaritat*. Solidaris amb els països que han sofert el pas de l'huracà Mitch, amb els infants que es moren de gana al Tercer Món, amb els presos... tothom és solidari, però?... i els nens d'altres cultures i/o religions que eren amics dels nostres fills, abans que els canviessin d'escola perquè hi havia massa diversitat, al nostre entendre? I els minusvàlids que viuen a la nostra ciutat, al nostre barri, al nostre ca-

rrer, al nostre bloc de pisos, al pis de sobre, al de sota o al del costat, que desvaloren l'edifici, que no sabem quants hi viuen, ni com es diuen, ni què pensen, ni si pateixen...? I el noi de Cerdanya que fa més d'un any que espera un ascensor per poder pujar a les aules de l'IES Pere Borrell de Puigcerdà, per no haver de sentir-se paquet, esperant que les administracions es pòsin d'acord? I el jove o gran que té sida, és alcohòlic... i el rebutgen cada dia? I quants més...? Però són un país solidari perquè contribuïm: amb la Marató de TV5, amb la de TV3. Amb el Concert per la Solidaritat, donant donatius, donant diners als nostres fills perquè apadrinin nens del Tercer Món... La Consciència de la Solidaritat es compra amb diners? Per què no començar aquesta campanya el dia 1 de gener i fer-la durar 365 dies: aleshores podríem ser solidaris amb els d'aquí, amb els de fora i amb tothom. Bones festes i bon any solidari. / IMMA TORRENT i FARRÉS. Delegada de MIFAS a la Cerdanya.

Quina barra

■ El 20 de desembre passat, enmig de l'ambient general de solidaritat que es respirava —gràcies a la bona marxa de la Marató de TV3, en favor de la lluita contra la diabetis—, un petit fet em va deixar un mal gust de boca: en l'apartat de les necrològiques d'aquest diari va aparèixer una esquila d'homenatge a Luis Carrero Blanco, president del govern espanyol en l'època franquista. Aquesta esquila va ser contractada per l'Asociación Cultural Gerona Inmortal... Bé, tan sols voldria fer una reflexió: Quina barra!! No tenen res millor a fer que recordar-nos aquest senyor? I a tots els desapareguts durant l'antic règim en mans dels franquistes, que també els posaran una esquila? Vist això, no puc deixar de fer-me una pregunta: també deuen celebrar l'aniversari de naixement d'un tal Pinochet, no? / XAVIER RIBERA I PI. President de la intercomarcal de la Unió de Joves de Girona.

LA PUNXA D'EN JAP

